

Vänortsföreningen Eskilstuna-Usangi Nyhetsbrev

Jambo Usangivänner!

Ja som sagt var ,hej igen Det var ett tag sedan och mycket har hänt. **Fem personer från föreningen besökte Usangi** nu i september Det var Edit och Örjan, Ulf –Richard samt Maria och Ulrica (Ullis). Vi kommer här att återge några ”godbitar” mer kommer på vår Medlems-träff.

Det är således dags igen att träffas redan den 26 november (Se inbjudan)

Vi har som vanligt haft svårigheter att kommunicera med LEO (styrelsen i Usangi) Det är svårt att få klara besked när vi önskar en ”lägesrapport” Med vårt senaste mejl hade vi kopia till Mr. Toroka (en av dem som initierade vänortssamarbetet på sin tid) och nu har vi fått ett positivt svar att med hjälp och stöd från Dar es Salaam kunna ”återskapa” och förnygra styrelsen. (Därav bilden på Inbjudan) Men vad händer här hemma? Ska kommunen avsäga sig vänorterna?

Vår fadderverksamhet fungerar utmärkt och redaktionen har tagit del av en ofantlig massa bilder och berättelser. Låt oss delge en solskenshistoria, en av många, men beakta att hos ”våra 160 barn” finns det 160 olika öden där alla är positiva sett från ”utgångsläget”. Tack vare er som fadder finns det nu en märkbar positiv utveckling för alla barnen och även för regionen i stort.

Edit och Maria i samspråk med Abeli Elie-waha. Nu en vänlig verbal ståtlig välklädd ung man.

Abeli fick en sponsor som 12 åring. Då en fattig, blyg föräldralös pojke med en äldre bror som

Habari

vårdnadshavare. Abeli fick möjligheten att gå i skola och nu som vuxen studerar han på universitet i Dar es Salaam. Han berättar om den stora turen han hade, att få en sponsor och nu vill han studera vidare och syssla med politik för att förändra villkoren för alla fattiga och föräldralösa barn som inte har turen att få den hjälp han har fått.

Att besöka fadderbarnen är ett äventyr i sig. I de flesta fall bor barnen runt om i Usangi

Fafaozia, ett av ”våra barn” under stark koncentration för att skriva ett brev till sin fadderförälder.

Det kan betecknas som i det närmaste väglöst men mycket vackert land. I de flesta fall gäller det att vandra på stigar

Delar av fadderuppföljarna med Mma Neatness i spetsen.

Upp och ned. Kondition behövs.

Styrelsen beslutade att **Mma Neatness skulle få en Laptop** för att kunna sköta uppföljningen enklare och slippa åka in till Mochi varje gång hon skulle mejla till Edit.

Detta äventyr och de olika svårigheter som kan uppstå när en ”viting” skall handla dator är en lång historia. Ullis kommer att redovisa den på mötet. Trots alla svårigheter

har nu Mma Neatness sin dator. Med internetuppkoppling. Men, bara en liten del av historien. Ullis skulle visa hur hon skulle ”klicka” för att komma fram till sin e-postadress. Mma Neatness var helt oförstående. ”Ok Vi backar” *men det slutade med att -här är On-knappen.* De två studenterna lovade att fortsätta datautbildningen efter det Ullis och Edit hade åkt hem. Det visade sig att hon har fått hjälp på Internetcafé t så att personen öppnade dokumenten så det hade varit bara att skriva.

Utvecklingen i Usangi verkar således bättre på många vis. Men.. Det rådet stor **arbetslöshet** och ungdomar utan arbete och mål samt inga pengar blir lätt ett allvarligt problem. Det är ju där som här. Alla vill och kan inte läsa på universitet utan det behövs även tillgång till **yrkesutbildning**. Finns i Mochi.

Ulf-Richard och Örjan tittade över **UVTC**. Usangiborna önskar få fart på denna i gen. Försök görs. Snickeri, mekaniker elektriker samt fordon finns men är i mycket dåligt skick vad avser lärare, utrustning etc. Skolan var mycket bra för mer än tio år sedan Mycket har hänt som vi tidigare har nämnt om. Usangiborna önskar nya lokaler som Örjan och Ulf-Richard anser helt onödigt. Däremot kunnigt folk (lärare) och en adekvat utrustning anpassad till den verklighet som kommer att möta eleverna. Ingen omöjlighet, men här behövs verkligen hjälp till självhjälp.

Ett kommande Forum-Syd projekt?

Sjukhusets faciliteter som Föreningen har satsat på har sjangserat. De båda köken används dagligen men rökrören har gått sönder och röken ligger tät i husen. Hur kan vi utbilda i löpande underhåll? Kunnande finns, se bara på Usangis Peter Patrik men han är ganska ensam, ännu (!)

Vad händer i Usangi? Ovan finns inte nämnt något om våra andra pågående projekt men vi hoppas på att LEO får en nystart med stödet från Dar es Salaam.

Men vad händer i kommunen med vänorterna? Vi bjuder härmed in representanter från kommunen för att få en lägesrapport om de tankar som finns om vilka vänorter som ska ”tas bort” och varför samt vad händer då? Står vi på tur? Varför inget större engagemang från kommunen att samverka/ta del av/utveckla kulturutbudet som finns i norra Tanzania? I mötet mellan människor utvecklas förståelsen och viljan att ta del av varandras möjligheter. Så välkomna både ansvariga och intresserade från kommunen och se, hör och förstå vilken skatt som finns att ta vara på och utveckla.